

מסורת הש"ס

(א) לקמן 5. פסחים נט: (וימא' פח:); 6. יומא פ:; 7. שבוטות טו:; סוטה טו. (מנחות נה:); 8. (מנחות יט: וש"נ); 9. בי"ב קטו, (ש"י געיל ח: כ: כד:); 10. [נכרות ל: כטובות נט:]; 11. [נכרות ט. וש"נ]; 12. [ויקרא כג: 1] 13. [ויקרא י: 1] 14. [ויקרא י: 1] 15. [ויקרא י: 1] 16. [ויקרא י: 1] 17. [ויקרא י: 1] 18. [ויקרא י: 1] 19. [ויקרא י: 1] 20. [ויקרא י: 1] 21. [ויקרא י: 1] 22. [ויקרא י: 1] 23. [ויקרא י: 1] 24. [ויקרא י: 1] 25. [ויקרא י: 1] 26. [ויקרא י: 1] 27. [ויקרא י: 1] 28. [ויקרא י: 1] 29. [ויקרא י: 1] 30. [ויקרא י: 1] 31. [ויקרא י: 1] 32. [ויקרא י: 1] 33. [ויקרא י: 1] 34. [ויקרא י: 1] 35. [ויקרא י: 1] 36. [ויקרא י: 1] 37. [ויקרא י: 1] 38. [ויקרא י: 1] 39. [ויקרא י: 1] 40. [ויקרא י: 1] 41. [ויקרא י: 1] 42. [ויקרא י: 1] 43. [ויקרא י: 1] 44. [ויקרא י: 1] 45. [ויקרא י: 1] 46. [ויקרא י: 1] 47. [ויקרא י: 1] 48. [ויקרא י: 1] 49. [ויקרא י: 1] 50. [ויקרא י: 1] 51. [ויקרא י: 1] 52. [ויקרא י: 1] 53. [ויקרא י: 1] 54. [ויקרא י: 1] 55. [ויקרא י: 1] 56. [ויקרא י: 1] 57. [ויקרא י: 1] 58. [ויקרא י: 1] 59. [ויקרא י: 1] 60. [ויקרא י: 1] 61. [ויקרא י: 1] 62. [ויקרא י: 1] 63. [ויקרא י: 1] 64. [ויקרא י: 1] 65. [ויקרא י: 1] 66. [ויקרא י: 1] 67. [ויקרא י: 1] 68. [ויקרא י: 1] 69. [ויקרא י: 1] 70. [ויקרא י: 1] 71. [ויקרא י: 1] 72. [ויקרא י: 1] 73. [ויקרא י: 1] 74. [ויקרא י: 1] 75. [ויקרא י: 1] 76. [ויקרא י: 1] 77. [ויקרא י: 1] 78. [ויקרא י: 1] 79. [ויקרא י: 1] 80. [ויקרא י: 1] 81. [ויקרא י: 1] 82. [ויקרא י: 1] 83. [ויקרא י: 1] 84. [ויקרא י: 1] 85. [ויקרא י: 1] 86. [ויקרא י: 1] 87. [ויקרא י: 1] 88. [ויקרא י: 1] 89. [ויקרא י: 1] 90. [ויקרא י: 1] 91. [ויקרא י: 1] 92. [ויקרא י: 1] 93. [ויקרא י: 1] 94. [ויקרא י: 1] 95. [ויקרא י: 1] 96. [ויקרא י: 1] 97. [ויקרא י: 1] 98. [ויקרא י: 1] 99. [ויקרא י: 1] 100. [ויקרא י: 1]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ואי לאו וכו' דכתיב בסדר שמיני ואכלוה מנחת:

תוספות ישינים

(א) וי"ל (ב) דתרי עיני הוו מחילתא גסה היכא שאכל כל זכרו והסתי דעתו לאחלוט עוד כשאכל יותר לא מקריא' אותה אכילה אכילה גסה אכל היכא דלא הסיח דעתו אכן אוכל דלא יותר מחיל שהיה שבע בפסחוק מקרי אותה אכילה אכילה גסה עוד וי"ל דלאחי אכילת פסחים דלא מיעביד דהא לא ממעטינן מקריא דלפי אוכלו (שמות יד ד) כי אם חולה חזקן (פסחים קא). שאינו רחוי ככל לאכילה אכל אכילה אכילה גסה גמורה מותרת דפסקי מיהא קעביד אכל בכל מקום אכילה גסה לא שמה אכילה ואין חילוק באכילה גסה: בצורת אחרת רחמנא פ"ה דכתיב ואכלוה מנחת. ולא הריא' דהא בשמיני של מילואים כתיב ודורות משעה לא ילפינן אלא נוראה מנחת אמר רחמנא דכתיב (ויקרא ו' 1) לא תאפה חמץ חלקם א"י משום דכתיב (ויקרא ב' 8) מנח תהיה וכו' ימא דקאמר להכי תנא ביה קרא לעכב וקשה דלחין זה לעכב ממנח שהי קרא אחרינא לא כתיב למעוטי חלוט דהא אמרי' לעולם מנח היא ולא חמץ בשום מקום לעכב אם לא כתיבי תרי קריאי דמשמע שנה הכתוב לעכב וי"ל לעכב לאו דוקא אלא וי"ל לעכב שלא יוצא חלוט אכל זה אינו לעכב ממנח כי אם למנחה ולמאי דפרישית ימא דודאי לעכב היו מקרא דמנחת תאכל דכבר כתיב קרא אחרינא למעוטי חלוט דכתיב מנח תהיה דהכי יאמא בגמנות כתיבי' פ' כל המנחות דף נג ע"א: בידי יבוס בגמלה תלה רחמנא והא דלמרינן [אד] יבוס בגמלה תלה רחמנא (יז) יבוס בגמלה תלה רחמנא וי"ל הכי, דמי שראוי למנח מייבס אידך לא אכל אם אין נחלה משום הכי לא פסק מנחת יבוס:

(א) נראה דל"ל וי"ל דתרי עיניי אכילה גסה היו היכא וכו'.

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

שבתחלה. קודם שהוקדשה מנחה זו היתה עליו בכלל היתר: ונאסרה. כשהוקדשה וחזרה והותרה בהקטרת הקומץ: יכול פחזור וכו'. כדמפרש: **בשלמא לרבא דאמר רבנן** היא. ומנחה קמני ולא קמני למנחה: ה"ק **כו'** ואכלו **אוסס**. את הקדשים אשר כופר בהם כי היכי

שבתחלה היתה עליו בכלל היתר נאסרה וחזרה והותרה יכול תחזור להיתירה הראשון **ת"ל** מצות תאכל במקום קדוש *מצוה בשלמא לרבא דאמר הא מני רבנן היא הכא הכי קאמר מצות תאכל במקום קדוש מצוה שבתחלה היתה עליו בכלל היתר רצה אוכלה רצה אינו אוכלה נאסרה חזרה והותרה יכול תחזור להיתירה הראשון רצה אוכלה רצה אינו אוכלה רצה אינו אוכלה והכתיב **י** ואכלו אותם אשר כופר בהם **ב**מלמד שהכהנים אוכלים ובעלים מתכפרין אלא רצה הוא אוכלה רצה כהן אחר אוכלה **ת"ל** מצות תאכל במקום קדוש מצוה אלא לרב יצחק בר אבדימי דאמר אבא שאול היא הכא מאי תרי גווני איבא וכי תימא רצה לתאבון אוכלה רצה אכילה גסה אוכלה אכילה גסה מי שמה אכילה והאמר ר"ל **ג**:האוכל אכילה גסה ביוה"כ פטור **ב**מלא תעונה אלא רצה מצה אוכלה רצה חמוץ אוכלה והכתיב **ל**א תאפה חמוץ חלקם **ו**אומר ריש לקיש יואפילו חלקם לא תאפה חמוץ אלא רצה מצה אוכלה רצה חלוט אוכלה האי חלוט היכי דמי אי מצה היא הא מצה היא ואי לא מצה היא מצות אמר רחמנא לא לעולם אימא לך מצה היא ולהכי **ד**תנא ביה קרא לעכב אלא חלוט מצה היא דקאמרינן למאי הלכתא לומר השאדם יוצא בה ידי חובתו בפסח אע"פ דחלטיה מעיקרא כיון דהדר אפייה בתנור לחם עוני קרינא ביה ואדם יוצא בה ידי חובתו בפסח: **במתני'**: החולץ ליבמתו היא הוא כאחד מן האחין לנחלה ואם יש שם אב נכסים של אב ייבמות את יבמתו זכה בנכסים של אחיו ר' יהודה אומר בין כך ובין כך אם יש שם אב נכסים של אב: **בגמ'** פשיטא סד"א חליצה במקום יבוס קיימא ונשקול כולוהו נכסי קמ"ל אי הכי הרי הוא

רצה כהן אחר אובלָה. והא דדרשינן בפ"צ דקדושין (דף נג.) לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו היינו של אותו משמר או של אותו בית אב א"י הכל מרצוי ילפינן דכהן המקריב לריך שאכל ממנה ולא כולה: **במאי** תרי גווני **איבא**. דליכא למימר רצה לשם סעודה אוכלה רצה לשם מנחה דלחין לריך שיתכוין לשם מנחה אלא שלא היא אוכלה אכילה גסה:

אכילָה נסח ביוה"כ פפזר. וא"ת דאמר צפרק מי שאמר הריני מזיר (מיר דף כג. וסס) כי ישרים דרכי ה' לדיקים ילכו גם ופושעים יכשלו גם (הושע יד) משל לב' בני אדם שזלו פסמיהן אחד אכלו לשם פסחו ואחד אכלו אכילה גסה ומשמע התם דתרווייהו נפקי אלמנא הויא אכילה וי"ל דתרי עיניי אכילה גסה הסו (ט א): **מצות אפר רחמנא**. פ"י בקוננו' ואכלוה מנחת אלל המוצח וגו' ובשמיני של מלואים כתיב ואפילו לשמואל דאמר בריש הקומץ רצה (מנחות דף יט:); דלא ילפינן דורות משעה שמא הכא איכא שום יתור: **שנה** בה קרא **לעכב**. הך דהכא לא הוי כמו שנה עליו הכתוב לעכב דעלמא דמיהכא יתיבי לעכב דלמנא למנחה הוא דאמר רחמנא דלא ליעצד חלוט אלא לעכב כלומר דצענין מנח מעלייתא ולא חלוטו **ט**:

כיון דהדר אפייה בתנור. או באילפס לחם איקרי ואדם יוצא

בה ידי חובתו בפסח והא דאמר צפ' כל שעה (פסחים דף לו:); לחם עוני פרט לחלוט ואשישה אר"ת דהתם בלא דהר אפייה בתנור ועוד אר"ת דהתם בחלוט גדול דומ"ל דאשישה ולא חשיב לחם עוני לפי שהוא גדול ולא משום דחלוט א"י התם בגלילתו קשה והכא בגלילתו רכה כגון סופגנין או חלת המשרת דמפרש התם דהיינו חלוט של צעלי בתים דלא ממייז בחלה ולא חשיב לחם אלא על ידי אפייה ולהכי חשיב שפיר לחם עוני אע"ג דחלטיה אכל בגלילתו ענה מיפסל לעשות דחשיב לחם עשירות אפי' לא דהר אפייה וצפ' כל שעה (שם ד"ה פטר) הארכתי: אכל

כאחד מן האחים אינו אלא כאחד מן האחים מיבעי ליה אלא סד"א הוואיל ואפסדה מיבוס לקנסיה קמ"ל: אם יש שם אב: **ג**דאמר מר ח"אב קודם לכל יוצאי ירכו: הכונם את יבמתו וכו': מ"ט **י**קום על שם אחיו אמר רחמנא ודרי קם: ר' יהודה אומר וכו': אמר עולא הלכה כר' יהודה וכן א"ר יצחק גפחא הלכה כר' יהודה ואמר עולא ואיתימא ר' יצחק גפחא מ"ט דר' יהודה דכתיב **ו**היה הבכור אשר תלד כבכור מה בכור אין לו בחיי האב אף האי נמי אין לו בחיי האב אי מה בכור נוטל פי שנים לאחר מיתת האב אף האי נוטל פי שנים לאחר מיתת האב מידי יקום על שם אביו בתיב יקום על שם אחיו כתיב ולא על שם אביו אימא היכא דליכא אב דלשקול נחלה תתקיים מצות יבוס היכא דאיכא אב [דלא] שקיל נחלה לא תתקיים מצות יבוס מידי **י**יבוס בגמלה תלה רחמנא יבומי מיבמי ואי איכא נחלה שקולי ואי לא לא שקיל יתיב ר' חנינא קרא קמיה דר' ינאי ויתיב וקאמר הלכה כר' יהודה א"ל **י**פוק קרי קרייך לברא אין הלכה כר' יהודה תני תנא קמיה דרב נחמן אין הלכה כר' יהודה א"ל אלא כמאן כרבנן פשיטא **י**יחיד ורבים הלכה כרבים א"ל אסמייה א"ל לא את הלכה אתנייך ומוקשה הוא דאקשי לך ואפכת ולמאי דאפכת שפיר אפכת: **במתני'** החולץ ליבמתו הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו הוא

מ.

עין משפט ונר מצוה

נח א מ"י פ"י מהלכות מעשה קרבנות הל' ב סמג עשין קפד קפה: **נב** ב מ"י שם הלכה א: **ב** ג מ"י פ"ב מהלכות שבת עשור הלכה ז סמג לאחין סט טו"ע א"ח סימן תריב סעף ו: **בא** ד מ"י פ"ב מהל' מעשה קרבנות הל' יד סמג לאחין של: **בב** ה מ"י פ"ו מהל' חמץ ומנח הלכה ו סמג עשין מ טו"ע א"ח סימן תנד סעף ג: **בג** ו טו"ע א"ח"ע סימן קסג סעף ב: **בד** ז מ"י פ"ג מהלכות נחלות הלכה ז סמג עשין נה טו"ע שם סע"א: **בה** ח מ"י שם פ"א הל' ב סמג עשין לו טור ש"ע ח"מ סי' רעו סע"א: **בו** ט מ"י פ"א מהלכות יבוס הלכה יג סמג עשין נב ולאחין קי טור ש"ע א"ח"ע סימן קסג סעף ג:

תורה אור השלם

- ↑ וְאָבָלוּ אֹתָם אֲשֶׁר שָׁפַר בָּהֶם לְמַלְאֵא אֵת דָּם לְקַדֵּשׁ אֹתָם וְיָרָא יֵאָבֵל בִּי קֹדֶשׁ הוּא: שמות כט לג
- ↑ בִּי כֵל הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לֹא תִעָנֶה בְּעֵצָם הַיּוֹם הַזֶּה וּבִקְרָתָהּ מַעֲמִיחִי: ויקרא כג כט
- ↑ לֹא תִאָּפֶה וְעָלִיו חֶלְקֶם נִתְּתִי אֹתָהּ מֵאֲשֵׁי קֹדֶשׁ קִדְּשִׁים הִוא בַּחֲסֻתָּא וְכָאֵשׁ: ויקרא ו' י
- ↑ לֹא תֹאכַל עָלָיו חֶמֶץ תִּבְעֵת יִמִּים תֹּאכַל עָלָיו מִצֹּת לֶחֶם עֵינִי כִי בַחֲסֻתָּא יֵצֵאת מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֵת יוֹם הַצֵּאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: ויקרא טז ג
- ↑ וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלַד יִקְוֶה עַל שְׁמוֹ אֲחִיו הַבֵּת וְלֹא יִקְוָה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל: דברים כה ו

מוסף רש"י

ואבולו אותם. גמולאים כתיב, אשר כופר בהם. כתב כפרה בני אכילה, למימנא דאף גמליה, האוכל אכילה גסה ביוה"כ. שאכל ליל יום הכפורים על השזוע, שהיה שבע מסעודה שהפסיק בה וכל מה שאכל משמשיכה אכילה גסה היטה ושלל להנאה (ויחא 8). ואפילו חלקם. שיריש, לא מאפה חמוץ. דררשינן ליה הוי חלקם דקרא נמי לפניו אלא תאפה (טוטה) אב קודם. לירש גזו או בתו שמתה, לכל יוצאי יריכו. דהיינו אחי המת (ושב"ס בר"ב קסו.). אסמייה. אקרי בגייתא וז מניקסמו (ב"מ כד.).

^[1] וְאֵלֶּיךָ יָשָׁב וְלֹא יִקְוָה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל

^[2] וְאֵלֶּיךָ יָשָׁב וְלֹא יִקְוָה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל